

בן אסיה... תרבות אירופה מנצחת

שיות אדירות, כרצון נהרו, ועל חזוק תע' שיות הבית, בנוסח באהבה. הקדוש הוקן המשיך בדרכו ברגל. מנהיגי הקונגרס, ש' הפכו שרי המדינה, חזרו לקרונות-הפאר המיוחדים שלהם, המצוידיים בכל מטעמי הודו, חזרו לעיר הבירה.

בטוח, אולם הוא שכח גבר צמוק ועדין נפש, העיבר ברגל את הודו לאורכה ול' רוחבה. אחאריה וינובה בהאבה, עם פמל ה גדולה של תלמידים, התקרב לעיר ברהאמפור ברגל, הקים את מטחו בבנין דוקומתי של בית-ספר. הוא חיכה לנהרו.

הוא קבע שמטרת הקונגרס היא "מתכונת סוציאליסטית של החברה". היה זה נוסח יפה. אולם מה פירושה של מתכונת סוצי-אליסטית?

משמידיתושים הותו לכל עבר, אחרי ש' עתונאי זריו הודיע כי היתושים המקור מיים הם סקרניים ותוקפניים מדי. הכל היה מוכן לעזרת מפלגת הקונגרס הכל-הודי.

צפירי קדם בית התה

כל שבע דקות ניתן גט אחד ביאפן. מאז הנהיגו האמריקאים בממלכת האיים את חו- קיהגורשין המודרניים, קפץ אחוז הגטים מתחתית הטבלה למקום החמישי בעולם. הסיבה העיקרית: אי-התאמת האופי, סיבה שלא נשמעה כמותה ביאפן משך מאות בשי- ניס. בהן שרתו הנשים את בעליהן בציי- תנות. סיבה לא פחות חשובה: העורך האיר של נשם בנות 30 עד 40, שנגרם עלידי הריגת הגברים במלחמת-העולם.

כד מטעמי הודו. הפגישה התקיימה באותו מקום. קשה היה לתאר שני טיפוי- סים שונים יותר. נהרו, עצבני, בלתי-סבלני, משוכנע בצדקת דרכו, הציע את פתרון ה' תעשיה הכבדה. בהאבה, שקט, קדוש, האדם המטיף לחלוקת קרקעות העשירים מרצון עצמם בין העניים, לא נסוג אף צעד אחד מעמדתו.

נהרו, חניך המכללה הבריטית, ידע מה הוא רוצה: להקים תעשיית-ענק אדירות בבעלות הממשלה. רק מדינה תעשייתית י' כולה להעלות את רמת-המחיה של העם. אולם הוא נתקל בקיר אטום, מורשת מור- רהו הדגול. מאהאטמה גאנדי התנגד כל חייו לתעשיות חדשות. הוא ראה בהקמת פרולטריון עירוני חסר-שרשים את המחלה הגדולה של התקופה. הוא הצביע על דרך המיכה: הקמת תעשיית-בית בכפרים, כני לתת לאיכרים אפשרות לעבד את האדמה ולייצר סחורות בעת ובעונה אחת, לשמור על חייהם הדתיים הצמודים לקרקע. סמל תעשיית-הבית — גלגל הניול — הפך לסמל הקונגרס מופיע כיום על דגלה של הודו. גאנדי מת. נהרו חי. הנצחון נראה לו

כמו כל תנועה שנוצחה אחרי מאבק ממושך, סבלה מפלגת הקונגרס ממחלה מאמרת: מנהיגיה הפכו בעלים בעמם. כיפת-החאדי, כיפת-הסירה הלבנה שהיתה פעם סמל להקרבה עצמית של מועמדי-ס' נצחיים-למאסר, קישטה עתה את ראשם של דמוגוגים, צבועים ורודפי-קאריירה. ה' תנועה האדירה עצמה שוב לא ידעה כי- צד להמשיך בדרכה. העצמאות הושגה. אולם כיצד לפתור את בעית המליונים מויהרעב? כיצד לתת פתרון למצוקה, וללחום אותה שעה במפלגה הקומוניסט- סית, שזגלה במהפכה האלימה נוסח סין? **אדם הווק ברנג.** לפני כמה שבועות בעיר הקטנה אבאדי, נתן נהרו פתרון חדש.

ראש הממשלה היהודי של סינגפור

ד.ד. שאול מדרש עולה כדרג

חוקרי-כוכבים וקורארי כד-היה, המצויים בשפע בסינגפור, ערי- כו מחקר מדויק, מצאו שמרי של יצא לדר-רחיים שתובילו לי- מרחקים ושממנת לא יסתכל לי- עולם אחורה, אלא שדרך זו לא

על חלום קודם. להתמסר לרפואה, ויתר בגלל אורך תקופת הלימודים. בגיל 26 נסע מרשל לכריטניה, גמר ב'18 חדשים את לימודיו במשפטים. את להמו הרויח כמדריך שחימת וכמלצר. עורך-דין בריטי עזר לו להתמחות במקצוע. עזרה זו כללה, בין השאר, השאלת זוג-מכנסיים פרטי לשם הופעה בבית המשפט.

רבים מאזרחי ישראל משוכנעים כי יהודי עיראק הם גזע נחות. הסיכא "דופקים את השחורים" חלה עליהם יותר מאשר על כל עדה אחרת. מעטים מהם זכו לקבל ארץ תפקידים שהחאימו להשכלתם האמיתית. אולם לסתות במקם אחד בעולם זכו יהודי עיראק לכבוד המגיע להם. המקום: סינגפור. העובדה: יהודי עיראקי הוא ראש-הממשלה של אותה מושבה בריטית.

תהיה סוגה בשישנים. הם לא ידעו עד כמה שהם צדקי- מרשל הספיק בקושי להיכנס לתפקידו, להשיג מן האנג' לים את ביטול חוקי-החירום נוסח פלשתינה (א"י), כשחברת האוטובוסים המקומיים פיסרה 229 נהגים שובתיים. השביתה הפכה מיד למאורע לאומי: הסטודנטים הסיניים * המקומיים, הרואים את מולדתם בסין העממית והנוטים לקומוניזם, הצטרפו לשובתיים. במהומות נהרו ארבעה איש, ביניהם עתנאי אמריקאי.

כמה שנים לא שם איש את לבו לעורך-הדין החדש,, שהתרוצץ בבתי-המשפט הנמוכים של סינגפור, תמורת שכר-טרהה פעוט. בימי המלחמה השניה שלוחו היפאנים למחנה-ריכוז במילדתם. בחזרו האיר לו המזל: הוא זכה להגן על צעיר שהואשם ברצח ילדה רוטית בת 13. הצלחת ההגנה במשפט הפכה סנסציה עולמית, מרשל הפך בין לילה לסניגור הפלילי המפורסם ביותר במולדתו. עלה על דעתו שכדאי, אולי, להרחיב את אופקיו, להיכנס לפוליטיקה.

עם סינית למחנה-ריכוז

אמנם, דויד שאול מרשל נושא שם-משפחה אנגלו-אסכי- טהור. אולם השם מטעה. אבות אבותיו של דויד מרשל גורשי מספרו, והם נשאו את השם היהודי-הספרדי העתיק משל. אביו הגיע לסינגפור בראשית המאה, מצויד בשם החדש, ושם נולד השר-הראשי העתידי לפני 47 שנה.

חולצה מעל למכנסיים

לפני כמה חדשים הכריזו האנגלים על בחירות במו- שבתם * מטרםם היתה לפייס את בני המקום, ברובם מהג' רים סיניים ובמיעוטם בני מאלאיה, שדרשי עצמאות. העצ- מאות לא ניתנה. במקום זה הסכימו האנגלים כי הממשלה הנבחרת תשלוט בכל עניני המושבה, פרט לעניני כספים, צבא, משטרה, חיץ ומנגנון. מפלגות צצו מכל עבר.

לא ניתן לו לשכוח את מוצאו

מרשל, אדם הנוטה למתינות, הצטרף לחזית העבודה, מפלגה מתונה שביקשה להשיג את עצמאותה של סינגפור באופן הדרגתי. היתה מפלגה שמאלית קיצונית בשם מפלגת-הפעולה העממית, בהנהגת עורך-דין אחר, אף הוא חניך בריטי, בשם לי קואן יו. בעוד שמרשל, הלוכש דרך קבע חולצה בעלת חגורה מעל למכנסיו, פנה בעיקר למעמד הבינוני העשיר; פנה "הארי" לי, הלוכש דרך קבע חליפה אירופית מהודרת, בעיקר אל הפועלים.

כפי שקרה לאישים מפורסמים אחרים, עוצב אופיו של דויד מרשל הודות למחלה. הקחת תקפתו בנעוריו, החלישה את גופו. הוא ויתר על פעילות ספורטאית, התרכז כולו בקריאה — לא רק של ספרי לימוד, אלא גם של סיפורי המערב הפרוע. משם עבר במרוצת השנים לקריאת ספרי צ'ארלס דיקנס וולטר סקוט. כיום הוא קורא בעיקר את סימרטס מוהם וטסינגבק.

מרשל מצא את עצמו במצב קשה: שבועות מעטים אחרי שדרש לבטל את חוקי החירום, נאלץ עתה לבקש את המושל הבריטי להתזרז את חוקי-החירום לתוקפם. המשטרה הברי- טית דיכאה את המהומה. כששלח השר הראשי זר-פרחים להלחית אחד הסטודנטים הסיניים, נעלם הור, נמצא אחרי כן במובלה העירונית. נסיונו לסגור את המיכללה הסינית נכשל בבושת פנים.

שושנים לצדי הדרך

כשנפתחו הקלפיות, הופתעו כל הצדדים. יותר מכולם הופתע דויד מרשל. חזית העבודה זכתה לרוב מכריע. דויד שאול מרשל, בן היהודי העיראקי, הוזמן עלידי המישל הבריטי לקבל לידי את תפקיד השר-הראשי.

במלחמת-העולם הראשונה שהה דויד עם אמו בעיראק. התורכים נדהמו למראה המשרתת הסינית שלוחתה את המשפחה, שלחו את כולם למחנה-ריכוז. רק בגמר המלחמה, כשחזרו לסינגפור, החל דויד בלימודיו בבית-ספר קאתולי. היה לא החוק שם מעמד זמן רב. בפקודת אביו נעדר מן הלימודים ביום כיפור, גורש מבית-הספר. אביו העבירו לבית-ספר אנגלי.

סיגור בסכנסיים שאולים

המחלה ליתתה את מרשל. כשעמד להיבחן כדי לקבל טיפונדיה, לקה בריאותו. אביו שלחו לשוייק. בחזרו הפך סרסור-מניו, חלה שנית, חזר לשוייק. אחרי תקלה זו, בימי המשבר הגדול, הצליח כסוכן מכוניות, כלי כסף וסקקים. הצלחה אחרת: הוא התאהב, התחתן אחרי שחשבונו מדויק הוכיח שמשכורתו מספיקה בדיוק לקיומו של זוג. בכל זאת חשך כמה אלפי דולארים תוך חדשים מעטים, החליט להגשים את האמביציה של חייו: להיות לעורך-דין.

* הסינים מהווים 73% מהאוכלוסיה הכללית המונה למעלה מ-964 אלף נפש.